

якому буде розмішене насіння, буде містити значно меншу частку рослинних решток, що сприятиме кращому контакту насінини із ґрунтом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Білявський Г.О. Основи екології: теорія та практикум. Навчальний посібник К.: Лібра, 2002. 352 с.
2. Бомба М.Я., Періг Г.Т., Рижук С.М. та ін. Землеробство з основами ґрунтознавства, агрохімії та агроекології. К.: Урожай, 2003. 397 с
3. Бабаєв В.М., Панов В.В., Хайло Я.М., Волков В.М., Горох М.П. Альтернативні технологічні рішення проблеми повної утилізації мулового осаду стічних вод. Комунальне господарство міст, вип. 144, 2018, с. 32-42

УДК: 597.2/5:639.3

ГАНЖА Д.В., САЛАНОВА М.М., студенти
Науковий керівник – **СЛЮСАРЕНКО А.О.,** канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

АНАЛІЗ ВИДОВОГО СКЛАДУ ІХТІОФАУНИ ВОДОЙМ

В результаті антропогенного впливу встановлено, що водойма мала збіднений видовий склад іхтіофауни, але була продуктивною і може бути використаною для впровадження пасовищної аквакультури.

Ключові слова іхтіофауна, став, риба, морфологічні показники.

Відповідно до Концепції Загальнодержавної програми збереження біорізноманіття на 2005-2025 роки його відносять до національного надбання нашої держави. Сучасний стан біорізноманіття, зокрема іхтіофауни, викликає глибоке занепокоєння, оскільки порушення норм якості води досягло таких меж, які спричиняють деградацію водних екосистем та зниження продуктивності самих водойм, що потребує застосування відповідних заходів з метою збереження, відновлення та раціонального їх використання. Основними напрямками щодо охорони і регулювання використання водних живих організмів є їх вивчення, оскільки, на сьогодні, спостерігається відсутність достовірних даних, наприклад, щодо запасів промислових видів та обсягів їх добування, погіршення природних умов існування через постійний антропогенний вплив та неконтрольоване використання та знищення. Вказані фактори впливу спричиняють зміни як на окремі складові (іхтіофауну) так і на структури водних екосистем в цілому. Тому, на сьогодні не виникає сумніву в необхідності постійного моніторингу різних водойм, зокрема ставків, для подальшого їх використання для риборозведення. Метою наших досліджень було вивчити видове різноманіття іхтіофауни ставка та біологічні особливості основних її видів. Досліджувана водойма була середньою глибиною 2,5 м із найглибшою ділянкою у 3,8 м поблизу водоспуску. Щодо вмісту оксигену, активної реакції та мінералізації води то вони були в межах нормативних показників для рибницьких ставків.

Для визначення видового різноманіття іхтіофауни проводили облов по всій площі водойми. З цією метою застосовували сітки з діаметром вічка 25 мм, 30, 50 мм, підймач та вудки.

Іхтіофауна досліджуваної водойми була представлена верховодкою звичайною (*Alburnus alburnus*), пліткою звичайною (*Rutilus rutilus*), карасем сріблястим (*Carassius gibelio*), коропом звичайним (*Cyprinus carpio*), лящем (*Abramis brama*) та окунем звичайним (*Perca fluviatilis*). За нашими спостереженнями було встановлено, що риба займала пелагіальну, придонну та донну ділянки водойми, зокрема, відмітили, що верховодка, переміщувалася у верхніх, добре освітлених шарах води, активне переміщення плітки спостерігали лише у ранкові години.

Найбільший відсоток у досліджуваному вилові належав *Carassius gibelio* (32,5 %) та *Rutilus rutilus* (27,7 %). Загальна маса вилову становила близько 25 кг риби, зокрема за біомасою найбільший відсоток був за *Carassius gibelio* (~50,0 %) та *Cyprinus carpio* (~20 %), найменший – у *Alburnus alburnus* (~0,3 %). Досліджуючи вагові показники за видами риб

нами було встановлено, що *Rutilus rutilus* була масою від 72,0 г до 120,0 г, *Carassius gibelio* – 200,0–760,0 г, *Cyprinus carpio* – 220,0–1300, *Abramis brama* 78,0–310,0 та *Perca fluviatilis* 115,0–390,0 г.

Аналізуючи вікові показники, встановили, що у досліджуваному вилові *Alburnus alburnus* була представлена особинами від 2-х до 6-тилітнього віку, *Rutilus rutilus* – 5–10-літнього, *Carassius gibelio* – 4–8, *Cyprinus carpio* – 2–4, *Abramis brama* – 2–5 та *Perca fluviatilis* – 3–7-літнього віку.

Лінійні показники довжини тіла були наступними: у *Alburnus alburnus* коливалися від 3,0 до 8,0 см, *Rutilus rutilus* – 16,1–20,2, *Carassius gibelio* – 17,0–30,0, *Cyprinus carpio* – 22,0–43,0, *Abramis brama* – 13,5–28,0 та *Perca fluviatilis* 21,0–26,0 см.

Таким чином, на основі зроблених досліджень можна припустити, що досліджуваний став має збіднений видовий склад іхтіофауни, що, можливо, спричинено інтенсивним антропогенним навантаженням, але водночас є продуктивним, оскільки досліджувані види риб мають достатню іхтіомасу, і зокрема *Cyprinus carpio*, тому може бути використана для його вирощування із застосуванням пасовищної аквакультури. Однак, необхідно звернути увагу на *Perca fluviatilis*, під час зариблення цієї водойми, оскільки це може мати негативні наслідки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мовчан Ю.В. До характеристики різноманіття іхтіофауни прісноводних водойм України (таксономічний склад, розподіл по річковим басейнам, сучасний стан). Збірник праць Зоологічного музею. 2005. №37. С. 70–82. <http://surl.li/stzkn>
2. Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми збереження біорізноманіття на 2005–2025 роки <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/675-2004-%D1%80#Text>
3. Романенко В.Д. Основи гідроекології: Підручник. К.: Обереги, 2001. 728 с.
4. Шерман І.М., Пилипенко Ю.В., Шевченко П.Г. Загальна іхтіологія. К., 2016. 432 с. <http://surl.li/stvzg>

УДК: 330.15:502/504.33

ШАРАЄВСЬКА Д.О., БОГДАН В.І., ШАНАМЕТОВ Р.А., студенти

Науковий керівник – БАБАНЬ В.П., канд. с.-г. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ТЕНДЕНЦІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Розглянуто поняття «зеленої» економіки, її основні принципи та завдання, а також проаналізовано існуючі тенденції впровадження цієї галузі в Україні.

Ключові слова: «зелена» економіка, індекс екологічної ефективності (EPI), біомаса, забруднення навколишнього середовища, альтернативні джерела енергії.

Провідною тенденцією сучасного суспільного розвитку є поширення глобалізаційних процесів. В умовах глобалізації світової економіки зростає рівень вичерпності природних ресурсів. Потреби в ресурсах значно перевищують обсяги і швидкості їх природного поповнення. В результаті неминуче настає виснаження природних запасів, що призводить до дефіциту ресурсів, забруднення води і повітря, нестачі прісної води та ін. Виходячи із загострення перелічених питань, останнім часом у світових суспільно-політичних і наукових колах активно просувається концепція «зеленої» або «екологічної» економіки.

Відповідно до визначення, яке подається у Програмі Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища (ЮНЕП), «зелена» економіка – це економіка, що орієнтується на покращення добробуту людства та соціальну рівність, шляхом істотного скорочення ризиків від змін навколишнього середовища і нестачі природних екологічних ресурсів [1].

«Зелена» економіка вимагає налагодженого та ефективного функціонування трьох основних факторів сталого розвитку – соціального, економічного та екологічного.

Серед особливо важливих видів діяльності, що відносяться до «зеленої» економіки